

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 767/24
27.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Данице Косовац и Весне Секулић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Немања Јоловић, адвокат из Београда, Савска 33б/II, против тужених ББ из ... и ВВ из ..., као правних следбеника иза покојне тужене ГГ, бивше из ..., чији је заједнички пуномоћник Олга Грујић, адвокат из Београда, Мије Ковачевића 10А и тужених ДД из ..., чији је пуномоћник Сузана Веселиновић, адвокат из Београда, Савска 33б, и ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Владимир Белата, адвокат из Београда, Војводе Миленка 1, ради утврђења, одлучујући о жалбама тужиле и тужених ББ и ВВ изјављеним против пресуде Другог основног суда у Београду П 2061/19 од 4.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 27.6.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужиле АА из ... и тужених ББ и ВВ и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П 2061/19 од 4.10.2023. године, у првом и другом ставу изреке.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиле и тужених ББ и ВВ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2061/19 од 4.10.2023. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилца стекла право својине на основу стицања у браку са сада покојним ЕЕ на 1/2 идеалних делова непокретности уписане у лист непокретности број ... КО ... и то у А листу, катастарске парцеле број ... КО ... у потесу ..., број зграде 1 - земљиште под зградом - објектом површине 1ар 79м², згради број 2 - земљиште под зградом и објектом површине 93м², њиве четврте класе површине 10ари 0,9м², укупно 12ари 81м² и В листу 1. део права својине у 1/2 идеалних делова непокретности на породичној стамбеној згради означеној под бројем 1 и право државине на једној помоћној згради означеној бројем 2, изграђеним без грађевинске дозволе на катастарској парцели број ... у потесу ..., уписаним у ЛН број ... КО ..., те да се тужени

ББ и ВВ - правни следбеници сада покојне ГГ, тужена ДД - правни следбеник сада покојног ЕЕ и тужена ЂЂ - правни следбеник сада покојног ЖЖ, обавезу да признају, а тужени ББ и ВВ - правни следбеници сада покојне ГГ и да трпе да тужиља на основу ове пресуде упише право својине на 1/2 идеалних делова непокретности, уписане у листу непокретности број... КО .. и то у А листу катастрске парцеле број ... КО ... у потесу ... број зграде 1 - земљиште под зградом - објектом површине 1ар 79м2, згради број 2 - земљиште под зградом објектом површине 93м2, њиве четврте класе површине 10 ари 0,9м2, укупно 12 ари 81м2 и В листу 1. део права својине у 1/2 идеалног дела непокретности на породичној стамбеној згради означеној под бројем 1 и право државине на једној помоћној згради означеној бројем 2, изграђеним без грађевинске дозволе на катастарској парцели број ... у потесу ..., уписаним у ЛН ... КО ... на име сада покојне ГГ или туженој ББ и тужене ВВ и наведене непокретности предају у супосед тужиљи на слободно коришћење и располагање. Другим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Благовремено изјављеним жалбама, заснованим на свим разлозима прописаним чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11...18/20) тужиља и тужени ББ и ВВ побијали су првостепену пресуду и то тужиља у целости уз достављену допуну жалбе, а тужени ББ и ВВ решење о трошковима поступка садржано у другом стави изреке побијане пресуде.

Тужиља је доставила одговор на изјављену жалбу тужених ББ и ВВ.

Трошкове другостепеног поступка опредељено су тражили.

Испитајући правилност ожалбене пресуде сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд је оценио да жалбе тужиље и тужених ББ и ВВ нису основане.

Током првостепеног поступка нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности у смислу члана 386 став 3 истог закона, а изрека првостепене пресуде је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, тако да се она жалбом тужиље неосновано побија и указивањем на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању и стању у списима, тужиља је била у браку са сада покојним ЕЕ преминулим дана 27.8.2006. године, од дана 5.8.1992. године до 2.7.1999. године, с тим што је њихова заједница живота престала 1996. године. Сада покојни ЕЕ - тужиљин супруг је за живота дана 25.4.1995. године, купио од сада покојне ЗЗ 1/4 идеалних делова катастарске парцеле број ... њива површине 0.48.49 ха уписане у ЛН ... КО ... (уговором овереним дана 14.7.1995. године у Петом општинском суду у Београду под бројем Ов 5514/95). Исте године, 1995. године на катастарској парцели број ... КО ... снимљен је објекат број 1 површине 165м2 породична стамбена

зграда (ПР-1) која нема одобрење за градњу. Предметна катастарска парцела подељена је 1996. године, када су од исте формиране три катастарске парцеле, између осталог и катастарска парцела број... површине 1300м², на којој се налази објекат без одобрења за градњу. У тадашњем катастру новоформирана катастарска парцела број ... уписана је као власништво (посед) сада покојног супруга тужиље ЕЕ на основу уговора Ов 5514/95. Сада покојни ЕЕ - продавац закључио је 1997. године са ЖЖ - купцем купопродајни уговор оверен дана 1.10.1997. године у Другом општинском суду у Београду под бројем Ов 13119/97, а потом је дана 15.10.1998. године поднео захтев за попис и геодетско снимање објекта у Београду, општина Раковица, ... улица ... на катастарској парцели број ... КО ..., у циљу остваривања права из Закона о посебним условима за издавање грађевинске, односно употребне дозволе за одређене објекте ("Службени гласник РС", број 16/97). Сада покојни ЖЖ је затим дана 26.11.1999. године, закључио са сада покојном туженом ГГ предуговор оверен у Другом општинском суду у Београду под бројем Ов 11322/99 дана 2.12.1999. године, којим је констатовано да ће уговорне стране по прибављању релевантне документације оверити главни купопродајни уговор пред судом, с тим што је означено да се њиме продаје 1/4 идеалног дела катастарске парцеле број ... њива површине 0.48.49ха уписане у ЗКУЛ ... КО ... и да је продавац – сада покојни ЖЖ ванкњижни власник предметне непокретности по основу уговора овереног у Другом општинском суду у Београду под бројем Ов 13119/97 дана 1.10.1997. године, да је купопродајна цена 720.000,00 динара и да је купац – сада покојна ГГ исплатила купопродајну цену продавцу у моменту потписивања уговора. Сада покојна ГГ (купац) је затим дана 14.8.2001. године, закључила уговор оверен у Другом општинском суду у Београду под бројем Ов 12333/01, којим је од ЗЗ, ЖЖ и ИИ купила катастарску парцелу број ... у ЗКУЛ ... КО ..., а тим уговором констатовано је да су продавци сувласници њиве са 28/36 идеалних делова, укупне површине 13 ари, која је настала цепањем катастарске парцеле број ... површине 48.89 ари (члан 1), и то ЖЖ и ИИ сувласници су са по 3/8 идеалних делова и то са по 1/8 идеалних делова земљишно-књижни, а са по 2/8 идеалних делова ванкњижни, на основу оставинског решења О 1597/92 (као наследници покојних ЈЈ и КК), а да је ЗЗ земљишно-књижни сувласник 1/4 идеалних делова, односно 2/8 идеалних делова предметне парцеле (члан 2). Уговорне стране су констатовале и да је купац исплатио уговорену купопродајну цену и ступио у посед наведене катастарске парцеле још 1995. године, те да по том основу продавци немају неких потраживања према купцу (члан 3). Купац – сада покојна ГГ укњижила је 2003. године право својине на катастарској парцели број ... (означене као ЗК тело I) у ЗКУЛ ... КО ..., док је ЗК тело II (кућа без броја, на катастарској парцели број ...), без доказа о власништву. Сада покојни ЕЕ се након куповине плаца дана 25.4.1995. године, због финансијских проблема, договорио са сада покојним ЖЖ да исти финансира изградњу куће, те да поделе новац када изграђену кућу продају, да би се потом договорили да сада покојни ЖЖ исплати сада покојном ЕЕ вредност плаца, односно да исти купи, чиме су одустали од првобитног договора. Тужиља је тужбу у овом поступку поднела дана 25.11.2009. године, против тужене ГГ, преминуле у току поступка дана 30.11.2015. године, а после њене смрти означила је њене законске наследнике - ББ и ВВ, да би током поступка проширила тужбу и на правне следбенике покојног ЕЕ - ДД и покојног ЖЖ - ЂЂ. Тужиља је дана 25.2.2005. године, покренула поступак против тужених ЗЗ, ЖЖ, ИИ и

ГГ ради утврђења ништавости правног посла по основу којег је сада покојна ГГ стекла право својине на предметној катастарској парцели и извршила упис у јавне књиге, а Други основни суд у Београду донео је пресуду П 243/17 од 24.5.2018. године, која је постала правноснажна дана 29.8.2019. године, којом је одбијен као носиван тужбени захтев тужиље. ЕЕ - бивши супруг тужиље, преминуо је дана 27.8.2006. године, а правни следбеник истог и једини законски наследник је његова ћерка – тужена ДД, рођена у браку са тужиљом. Тужена ГГ преминула је дана 30.11.2015. године, а њену заоставштину која се састоји од права својине на катастарској парцели број ... земљиште под зградом-објектом површине 1,65 ари, земљиште под зградом-објектом површине 1.02 ари, њиве 4.класе површине 10,33 ара, права својине стамбене зграде број 1 и државине помоћне зграде број 2, обе на катастарској парцели број ..., све уписано у листу непокретности ... КО ..., наследили су сада њен син тужени ББ и унука тужена ВВ, по преминулом сину ЈЈ. Тужена ЂЂ је једини наследник иза сада покојног ЖЖ (који је из ванбрачне везе са КК добио и сина ЖЖ који је преминуо 2021. године).

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања и стања у списима, првостепени суд је најпре разматрао истакнути приговор недостатка активне легитимацију тужиље, па је оценио да исти није основан. Тужилца захтева утврђење права својине на спорним непокретностима са уделом од 1/2 идеалног дела по основу стицања у браку са својим бившим супругом – сада покојним ЕЕ у периоду од 1992. године до 1999. године и то куповином на његово име од продавца ЗЗ 1/4 идеалног дела катастарске парцеле број ... уписане у ЗКУЛ ... КО ..., (уговор о купопродаји Ов 5514/95 од 25.4.1995. године), изградњом предметних објеката на делу те парцеле и подношењем захтева за снимање објекта дана 15.10.1998. године од стране њеног тадашњег супруга - сада покојног ЕЕ. Како је ЕЕ - бивши супруг тужиље преминуо 2006. године, по тужби за утврђење брачне тековине пасивно легитимисани су његови правни следбеници. Како је сада покојна првобитна означена тужена ГГ, била уписана као власник спорних непокретности у јавним књигама у случају успеха тужиље у овом спору њена права на спорним непокретностима била би умањена за својински део тужиље, па су тужени, по оцени првостепеног суда, као њени правни следбеници пасивно легитимисани у овој парници. По оцени првостепеног суда тужилца има правни интерес за утврђење свог својинског удела на спорним непокретностима (катастарске парцеле и објекти), по основу стицања у браку са бившим супругом - сада покојним ЕЕ у овој парници, како у односу на његове правне следбенике, тако и према каснијим стицаоцима тих непокретности, који су пасивно легитимисани по таквом захтеву тужиље, док су по захтеву тужиље за упис права својине у њену корист у јавне књиге и предају у државину спорних непокретности пасивно легитимисани само тужени ББ и ВВ - правни следбеници покојне тужене ГГ (лица уписаног у јавне књиге и држаоци предметних непокретности).

Првостепени суд је у складу са члановима 321 став 1 и 322 став 1 Закона о браку и породичним односима и чланом 231 Закона о парничном поступку оценио да је тужбени захтев неоснован, јер тужилца није доказала да је стекла право својине на основу стицања у браку са сада покојним ЕЕ 1/2 идеалног дела предметне непокретности. Оценио је да је сада покојни ЕЕ 1997. године продао 1/4 идеалног дела

катастарске парцеле број ... њива површине 0.48,49ха уписане у ЗКУЛ ... КО ... купцу – сада покојном ЖЖ, уговором овереним под Ов 13119/97, коју чињеницу потврђује и касније закључен и судски оверен предуговор о купопродаји Ов 11322/99 који је сада покојни ЖЖ дана 26.11.1999. године, закључио са сада покојном туженом ГГ, у коме је констатовано да је продавац - сада покојни ЖЖ ванкњижни власник непокретности која се продаје на основу уговора овереног пред Другим општинским судом у Београду 1.10.1997. године, под бројем Ов 13119/97 (став 3) и означено да продавац - сада покојни ЖЖ продаје, а купац купује 1/4 идалног дела непокретности - земљишта на катастарској парцели број ... њива површине 0.48,89 ха у ЗКУЛ ... КО ... (став 2). У списима предмета се не налази уговор Ов 13119/97 који су закључили уговарачи који су непарничари и који су одавно преминули (продавац ЕЕ је преминуо дана 27.8.2006. године, а купац ЖЖ још 2000. године), али то што се уговор оверен под бројем Ов 13119/97 не налази у списима предмета, по оцени првостепеног суда, не значи да није био закључен, јер се из накнадно закљученог предуговора од 1999. године, између продавца – сада покојног ЖЖ и купца – сада покојне тужне ГГ, јасно утврђује шта је продавац претходно купио од тужиљиног бившег супруга, односно шта је била садржина уговора од 1.10.1997. године. Предмет тог уговора је била купопродаја 1/4 идеалног дела катастарске парцеле број ..., њива површине 0.48,49 ха у ЗКУЛ, ... КО ...

Објекат број 1 површине 165 м2 (породична стамбена зграда, ПР+1) који је снимљен 1995. године, на катастарској парцели број ... површине 0.48,49 ха, а који се од деобе наведене парцеле 1996. године, налази на новоформираним катастарској парцели број ... површине 1300 м2, требало је легализовати, у ком циљу је бивши тужиљин супруг сада покојни ЕЕ поднео захтев за легализацију почетком 1998. године, а на катастарској парцели број ... од које је формирана катастарска парцела број ..., осим 33, (јединог продавца у уговору закљученом 1995. године са тужиљиним супругом - сада покојним ЕЕ), сувласници су били и ЖЖ и ИИ (и то по оставинском решењу још од 1992. године), што је констатовано уговором од 2001. године. У таквој ситуацији фактичко стање требало је уподобити правом, што је изискивало низ правних радњи, те је по оцени првостепеног суда јасно зашто је предуговором овереним под бројем Ов 11322/99 од 2.12.1999. године, констатовано да ће главни уговор (са свим елементима већ означеним у предуговору), бити оверен по прибављању релевантне документације од надлежних државних органа. Чињеница да је оно што је купио од 33 1995. године (1/4 кп.бр... површине 0.48.49 ха, у ЗКУЛ ... КО ...) тужиљин супруг - сада покојни ЕЕ продао сада покојном ЖЖ, 1997. године, а да је сада покојни ЖЖ исту непокретност продао сада покојној туженој ГГ 1999. године, закључивши са истом предуговор о купопродаји, који садржи све битне елементе уговора, када тужиља не спори правну важност тих уговора, у конкретном случају су по оцени првостепеног суда битне за оцену, јер ни у том случају непокретност за коју тужиља тврди да је њена брачна тековина са сада покојним ЕЕ, не би била својина сада покојног ЕЕ.

Тужиља није оспорила правну ваљаност уговора закључених 1997. године и 1999. године, којима је сада покојни ЕЕ 1997.године, прометовао купљеном непокретношћу у корист сада покојног ЖЖ, а исти је ту непокретност даље отуђио предуговором од 1999. године, сада покојној првобитно означеног туженој ГГ. Оба

наведена уговора су судски оверена и пуноважна при чему предуговор из 1999. године, суштински представља купопродајни уговор, јер има све битне елементе уговора и извршен је (предмет купопродаје је предат купцу, који је исплатио купопродајну цену продавцу), што је констатовано чланом 2 тог предуговора, па је стога и произвео правно дејство уговора. По оцени првостепеног суда, уговором од 14.8.2001. године, није био извршен промет (купопродаја) непокретности између продавца и купца, већ је исти само декларисао и појаснио промет који је био извршен прво 1995. године, када је један од земљишно-књижних сувласника тужилином супругу - сада покојном ЕЕ продао 1/4 идеалног дела катастарске парцеле број ... површине 0.48.49 ха, ЗКУЛ ... КО ..., а он исту даље продао 1997. године, сада покојном ЖЖ (уговором Ов.13119/97 од 01.10.1997. године), а сада покојни ЖЖ је 1999. године, продао сада покојној туженој ГГ, па су сходно начелу савесности и поштења које се подразумева у облигационом праву, уговором од 14.8.2001. године, по оцени првостепеног суда, само обухваћени сви продавци земљишно-књижни сувласници непокретности која се продаје, који су очигледно били сагласни да се та непокретност прода и сагласни да је реч о катастарској парцели број ..., формираној деобом првобитне катастарске парцеле број..., а све како би се коначно извршио упис те промене у односу на купца. По оцени првостепеног суда не ради се о случају да је уговором продавац продао ствар која није била његова.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку разлоге које у целости прихвата Апелациони суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Неосновано се жалбом тужиле оспорава оцена доказа указивањем на битну поверду одредаба парничног поступка из члана 374 став 1 у вези са чланом 8 Закона о парничном поступку. Првостепени суд је правилно применио одредбу члана 8 Закона о парничном поступку којом је прописано да суд по свом уверењу на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка одлучује које ће чињенице узети као доказане. Том одредбом установљено је начело слободне оцене доказа које подразумева одсуство законом утврђених правила у избору доказа и њиховом рангирању према доказној снази и суду је препуштено да изврши њихову савесну и брижљиву оцену и да према специфичностима сваког конкретног случаја и резултатима конкретног истраживања слободно и без формалних ограничења цени све изведене доказе и формира своје уверење о доказаним односно недоказаним чињеницама. У конкретном случају ова оцена је заснована на савесној и брижљивој оцени сваког доказа засебно и свих доказа заједно, те на основу резултата целокупног поступка, што произлази из образложења побијане одлуке. Такође, исказ тужиле и сведока били су предмет оцене првостепеног суда, а исти је по оцени Апелационог суда правилно закључио о постојању правно релевантних чињеница за које је дао јасне и довољне разлоге, те је неоснована анализа изведених доказа у жалби тужиле и указивање да је нејасно зашто је првостепени суд само делимично прихватио исказе тужиле и сведока ЛЛ, а поверовао сведоцима ЛЂ, ММ и НН, који су по оцени жалбе изван животног догађаја.

Супротно жалбеним наводима тужиле, предложеним доказима иста није доказала да је предметна непокретност заједничка имовина тужиле и њеног сада покојног бившег супруга ЕЕ, да би требало применити одредбу члана 171 став 1 (имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину) Породичног закона ("Службени гласник РС", бр. 18/05...6/15) који се у овом случају примењује на основу одредбе члана 357 став 1 Породичног закона (одредбе овог закона примењују се и на породичне односе који су настали до дана почетка примене овог закона, осим ако овим законом није другачије одређено). Околност да је првостепени суд применио одредбе Закона о браку и породичним односима ("Службени гласник СРС", бр. 22/80, 11/88, "Службени гласник РС", бр. 22/93...29/01) није од утицаја на правилност побијане пресуде, јер су примењене одредбе исте у оба закона. Првостепени суд је утврдио да сада покојни ЕЕ након куповине плаца имао финансијске тешкоће, те се договорио са сада покојним ЖЖ да исти финансира изградњу куће, па да поделе новац када изграђену кућу продају, да би се потом договорили да сада покојни ЖЖ исплати сада покојном ЕЕ вредност плаца, односно да исти купи од њега плац, чиме су одустали од првобитног договора. Како тужила није доказала да је предметна кућа саграђена њеним средствима и средствима њеног сада покојног бившег супруга за време трајања њихове заједнице живота, те како није доказала да ли је и у којој мери учествовала у куповини предметног плаца, јер је уопштено и без конкретних доказа указивала на високе приходе од локала – ... и да је дневни приход по њеним речима био 5.000 ДЕМ, а да приходе са супругом није делила, правилно је првостепени суд закључио да није основан тужбени захтев. Ово тим пре, што пуноважност купопродајног уговора овереног у Другом општинском суду у Београду Ов 12333/01 дана 14.8.2001. године, којим је сада покојна тужена ГГ од 33, ЖЖ и ИИ купила њиву на катастарској парцели број ... уписану у ЗКУЛ ... КО ... укупне површине 13 ари, насталу цепањем катастарске парцеле број ... површине 48,89 ари, није доведено у питање (правноснажном пресудом Другог основног суда у Београду П 243/17 од 24.5.2018. године, одбијен је као неоснован тужбни захтев тужиле да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство наведени уговор о купопродаји оверен у Другом општинском суду у Београду Ов 12333/01 дана 14.8.2001. године).

Приликом доношења одлуке Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилно је првостепени суд одлучио о трошковима поступка дајући разлоге које у целости прихвата и Апелациони суд, па се неосновано жалбом тужиле и тужених ББ и ВВ оспорава решење о трошковима поступка садржано у другом ставу изреке побијане пресуде.

Према стању у списима, тужени ББ и ВВ лично су приступили на рочиште одржано дана 4.10.2023. године, када су на записнику оспорили тужбени захтев и у свему остали при дотадашњим наводима, сагласили су са закључењем главне расправе и предложили да суд одбије тужбени захтев, при чему су изјавили да трошкове

поступка не траже. Код наведеног, неосновано се жалбом тужених ББ и ВВ побија решење о трошковима, јер трошкове поступка нису тражили, па је правилно првостепни суд одлучио да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка, у складу са одредбом члана 153 и 163 Закона о парничном поступку. Такође, како тужилца није успела у спору нема право на накнаду трошкова поступка у смислу одредбе члана 153 Закона о парничном поступку.

Неосновано се жалбом тужених ББ и ВВ указује да су на рочиште када је закључена главна расправа они лично приступили без пуномоћника адвоката, те да стога нису били испуњени услови де се рочиште одржи.

Према стању у списима, адвокат Славица Ћосић, ранији пуномоћник тужених ББ и ВВ, поднеском од 23.8.2023. године, истима отказала пуномоћје, са наводима да готово годину дана није могла да ступи у контакт са својим властодавцима, те након тога, све до жалбе изјављене дана 8.11.2023. године, наведени тужени нису имали пуномоћника адвоката и лично су учествовали у поступку.

На основу изложеног применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Како тужилца и тужени ББ и ВВ нису успели у жалбеном поступку, а како одговор тужилца на изјављену жалбу не представља трошак који је потребан за вођење парнице, у складу са чланом 165 став 1 у вези са чланом 153 и чланом 154 став 1 Закона о парничном поступку одбијени су као неосновани њихови захтеви за накнаду трошкова другостепеног поступка, одлуком садржаном у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић